

MIX

TT ://MIX.METODISTA. U

VII. ÉVFOLYAM 57. SZÁM

SZERZŐINK:

JÁVO TAMÁS
KÖ E LÍDIA
SOMFAI LÁSZLÓ
GYU KÓJÓZSEF
BÓNA ZOLTÁN

ÉS AZ

E E
ANGOL
SZAKFO DÍTÓI
SZEMINÁ IUMÁNAK
TAGJAI

A 2006-OS MEKA PÁLYÁZAT KÜLÖNDÍJAS ÍRÁSA**LÁTKÉP A TÚLOLDARÓL**

JÁVO TAMÁS

A múltkor jártam abban a templomban, ami nem messze van a házunktól. Az egyik haver mondta, hogy néha szokott menni oda, és menjek el én is. Nem mondta, hogy miért, és nem is jött velem, így hát jó ideig tartott, mire rá tudott venni, de végül ráálltam.

Nem tudom, ki találta ki, hogy pont vasárnap délelőtt 10-re kelljen menni, én akkor mindig alszom. Na, mindegy. Megerőltettem magam és felkeltem hajnali 9-kor. Gyorsan megreggeliztem és elmentem.

Megerkeztem. Egy jó pont nekik: van bicikliparkolójuk. Lelakatom a járművet és belépek az épületbe. Furcsa egy hely, az biztos. Félhomály van. A helyiség tele van fapadokkal. Emberek üldögélnek a padokban, de teljes csend, alig néhányan suttognak. Elyet foglalok az egyik hátsó sorban – nem lenne jó nagyon feltűnőnek lenni.

Szemben van egy magyar zászló, meg egy másik, amit nem ismerek. (Csak azt nem értem, hogy más középületeken a zászlót kívülre rakják.) Uh, de hideg van itt! Azt hittem, a meglehetősen kicsi ablakok nyilván a fűtési költségek csökkentését szolgálják, de úgy látszik nincs mit csökkenteni. Közben még jó páran bejönnek, leülnek. A mindenit, de szépen fel van öltözve mindenki. émelem, nem vagyok nagyon feltűnő az Iron Maiden-es pulóveremmel.

Na, most megjelent két fekete Darth Vader-palástos alak. Gondolom, az az ősz hajú lehet a göré. Orgonafanfár (vajon hol lehet az orgona? vagy csak playback az egész?), a másik feketeruhás felmegy arra az emelvényre ott középen, és elkezd magyarázni. Mindjárt énekelni fognak. Fogalmam sincs honnan, de mindenki előkap valami zsebkönyvet.

Uhhh! Ez az éneklés?! Leginkább az általános iskolai énekóráimra emlékeztet. Emlékszem, senki nem tudott énekelni, utáltuk az órát, és szegény tanárnök kiszaladt a teremből. Na, itt még annyi ideig se bírná. át, ez jó hosszú volt. Szerencsére senkinek nem tűnt fel, hogy fogalmam sincs, mit kellene énekelni. Közben a fiatalabb fekete alak felolvass valamit. Ugyan nem sokat érték belőle, de addig majd bámulom még a helyiséget. éldául nagyon izgalmasan néz ki az a nyeles kis fatábla ott jobboldalt. Számjegyek vannak rajta. ont olyan, mint amit a focimeccseken a negyedik játékevezető felmutat a hosszabbítás előtt, meg a cseréknél, vagy mint a filmforgatásnál a csapó tábla. Kíváncsi vagyok, mi lehet.

Úgy látszik, ezeknek a szent embereknek is van mobiltelefonja, mert épp most megszólalt az előttem levő sorban egy gyönyörű polifonikus csengőhang. Gazdája zavartan kotorászik a táskájában. Lenyomja, majd elkezd SMS-t írni. Az egészben az a legérdekesebb, hogy a többiek továbbra is rezzenéstelen arccal figyelnek előre vagy lefelé. egy lehet, hogy senki nem vigyorg, vagy fordul hátra?

Megint énekelnek. Át nincs köztük senki, aki zenét tanul? Ahá, közben észreveszem, az orgona ott van baloldalt elől a sarokban. Aki játszik rajta, annak csak tudnia kéne! Na, szerencsére ez rövidebb volt. A ezt a gitártanárom hallaná...

Az egyik hímzett faldíszén a szöveg alá oda van írva, hogy „á ü”. Már csak azt kéne melléhímezni, hogy „cos(ü t)”, és máris a harmonikus rezgőmozgás sebesség-idő képletét kapnánk, ha jól emlékszem. Újabb ének. Ja, ehhez felálltak. Ajaj. Jobban oda kell figyelnem! Az egyik néni igyekszik mindenkit túlharsogni, de szerintem jobb lenne, ha nem tenné. Vége, leülünk.

Most veszem csak észre, ezek az emberek mindent egyszerre csinálnak. Néha a szónok segít és mondja, máskor viszont maguktól. Egyszerre állnak fel és ülnek le, egyszerre teszik össze a kezüket, még a szemüvegüket is egyszerre veszik le és teszik el a tokjába az énekek után. (Csak az éneklés nem megy egyszerre...) Bizonyára sok időt töltenek gyakorlással. hogy ilyen szépen menjen a koreográfia. Most látom csak, mindannyian úgy ülnek, hogy a kezük az ölükben össze van kulcsolva, és a fejük kb. 10 fokban előrehajtván. Gyorsan felveszem a testtartást. Biztos már az eleje óta így kellett volna.

Az előbb az idősebb (a góré) ment fel az emelvényre, és már ez ideje ő magyaráz abba a kicsit öreg mikrofonba. Jé, mintha kezdene értelmes dolgokról beszélni. Valami izé a nemekkel meg a házassággal kapcsolatban. Néha még egy-két teljesen érthető mondat is van, amit akár a haveroknak is mondana az ember, csak nem ilyen emelkedett nyelvezzel. Kár, hogy egy csomó ismeretlen szót használ. Nyilván az a gond, hogy nem tudom a szaknyelvet. Máskor majd hozok szakszótárt, ha létezik ilyen.

Minden harmadik mondatban az van, hogy „de a hívő keresztényeknek...”. Kár, hogy nem mond valamit a többieknek is. Ihi, mondott egy egész jó poént, aminek ráadásul volt is valami köze a mondanivalójához. Nem is gondoltam, hogy ilyet is szabad itt.

Na, most megint felálltak, és valami szöveget mormolnak maguk elé. Igyekszem hang nélkül ugyanúgy mozgatni a szájamat, mint ők. Nem nagyon megy. emélem, nem néz senki. Most körbevisznek valamit... Ahá, ez biztosan a persely. Egy fillér sincs nálam. Gyorsan felállok, hátramegyek, és úgy teszek, mintha a falon levő bekeretezett szöveget nézegetném. Elment a bácsi, vissza.

Még egy ének! emélem nem lesz több. Nem lesz. Vége a bulinak. A kijáratnál meglepetésemre a fiatalabb palástos megkérdezett most vagyok-e itt először. edig biztos voltam benne, hogy nem vettek észre. Bemutatkozott, dumáltunk egy kicsit. Jó fejnek tűnik. Megadta a mobilszámát meg az e-mail címét. Talán máskor is eljövök.

A történetet természetesen valós élmények ihlették, de nem konkrét szereplőkről szól. Létező vagy létezett gyülekezetekkel vagy személyekkel való bármiféle azonosítást visszautasítok.

MEKA PÁLYÁZAT 2006

A MAGYAR EVANGÉLIKUS KULTÚRA ALA ÍTVÁNY PÁLYÁZATOT ÍRT KI 2006 TAVASZÁN

A pályázati kiírás szerint olyan pályaműveket vártunk, amelyek „filmklip, jelenet, forgatókönyv, hangjáték, fénykép, grafika, képregény, montázs, prezentáció vagy novella eszközeivel mutatnak rá azokra a pontokra, ahol az alkotók meglátása szerint leginkább változnia kellene a mai magyarországi keresztény egyházak gyakorlatának”.

Amint az a kiírásból kiolvasható, a keresztény egyházak jelenlegi kommunikációs gyakorlatának megújítására törekedtünk, és az értékelés során azokat a pályamunkákat emeltük ki, amelyeknek alkotói ezen - nem éppen leplezett - törekvésünket felismerték. Azt tapasztaltuk, hogy a pályázók általában félve nyúltak a „nem hagyományos” eszközökhöz, és a legbonyolultabb formákban (filmklip, jelenet, vagy ezek forgatókönyve) rejlő lehetőségeket nem aknázták ki. Mindezt mérlegelve a következő eredményt hirdetjük ki:

Az első és a második helyet nem osztjuk ki. Harmadik helyezett: **Pauli Györgyi** (prezentáció) és **Bakondi Gábor** (képregény). Nyereményük egyenként 30.000 Ft. Különdíj: **Rivó Endre** (tanulmány): 20.000 Ft és **Jávor Tamás** (novella): 10.000 Ft. A többi pályázót munkájukért 5.000 Ft-os könyvvásárlási utalvánnyal jutalmaztuk.

A MIX újság szerkesztősége ezúton is gratulál a methodista különdíjasnak, jó stílusú és tanulságos novellájához!

VERŐFÉNYES NYÁR

KÖR E LÍDIA

A MIX újság decemberi számában bemutattuk azt a kapcsolatot, amely az Evangélikus Hit Tudományi Egyetemet és a Magyarországi Methodista Egyházat lassan tíz éve összeköti. A methodista teológusok is az evangélikus teológián készülnek választott hivatásukra.

Az együtt eltöltött évek nagyon jó alkalmat biztosítanak egymás, illetve a két vallás kölcsönös megismerésére, de nemkülönben a játékra, a rácsodálkozásra is. Bátran merem emlegetni, sőt kiemelni a játékot és a rácsodálkozást, hiszen a már bemutatott angol szakfordító szeminárium keretei között e két „alaphozzáállás” elengedhetetlen. Minden egyes fordításnál rácsodálkozunk, álmélkodva állunk meg a betűk sorai előtt, amelyek értelmet nyernek, és felfedik a literális jelentésükön túl rejlő mondanivalójukat is a helyese értelmezési rendszerben: az adott nép kultúráját és vallásosságát szem előtt tartó keretek között. Olykor döbbenetes, milyen mély teológiai mondanivalót lehet kifejezni akár egyszerű, de szépen, ihletetten egymás mellé fűzött szavak sorával. Egy ilyen szó-gyöngysor elkészítéséhez pedig nagyon sok játékos találékonyság és merészség kell. Úgy a költő, mint a fordító részéről...

Olyan ez, mintha gyerekek építenének homokból várat a tengerparton. A betűk a homokszemcsék, a szavak a formák, a vár pedig a szöveg. Egy rosszul elhelyezett bástya, egy nem teljesen megerősített védőfal, és a hullám ledönti az építményt, elmosza a fáradozás eredményét. Egy nem megfelelő szó, egy akadozó rím, egy kevésbé gördülékeny ritmus rombol, akár a tenger árja. De ha a bástyák, a szavak szilárdan állnak, akkor tündököl a vár, élővé válik a szöveg!

Charles Wesley egyik, eddig magyarra még le nem fordított éneke ragyog, és szilárd teológiai mondanivalójával erős vára a gyengéknek, vigasztalása az ellankadtaknak. Ma egy olyan világban élünk, ahol egyre kevesebb alkalmunk adódik örülni, újjongani, de akár csak jó értelemben vett gyerekes naivitással rácsodálkozni a Fényre, amely életet ad. Lehet ez a fény a tavasz napsugara, de a keresztfa tündöklő titka is!...

A szakfordító szemináriumon játszottunk: a játékmester dr. Szentpéteri éter docens, a játszótársaim pedig orvát- egyi Áron és Vigh Bence. Építettünk. A modell adott volt: a nagy methodista reformátor vára, napfényes, tündöklő éneke. Mi mertünk gyerekek lenni, merészen válogatni a rímek között, és gyöngysorokat fűzve ékesíteni magyar várunkat, fordításunkat.

ogy munkánk sikeres volt-e vagy sem? Nem tudjuk tárgyyszerűen megítélni, minket rabul ejtett az angol vár, és a játék öröme. Most átengedjük az Olvasónak a játékszerünket: játsszon Ő is! átha talál várunk valamelyik kamrájában egy igazgyöngyöt, amire rácsodálkozhat, és elteheti emlékül...

C A LES WESLEY

CHRIST WHOSE GLORY FILLS THE SKIES

C IST, W OSE GLO Y FILLS T E SKIES,
C IST, T E T UE, T E ONLY LIG T,
SUN OF IG TEOUSNESS, A ISE,
T IUM O'E T E S ADES OF NIG T;
DAYS ING F OM ON IG , BE NEA ;
DAYSTA , IN MY EA T A EA .

DA K AND C EE LESS IS T E MO N
UNACCOM ANIED BY T EE;
JOYLESS IS T E DAY'S ETU N,
TILL T Y ME CY'S BEAMS I SEE;
TILL T Y INWA D LIG T IM A T,
C EE MY EYES AND WA M MY EA T.

VISIT T EN T IS SOUL OF MINE;
IE CE T E GLOOM OF SIN AND G IEF;
FILL ME, ADIANCY DIVINE,
DCATTE ALL MY UNBELIEF;
MO E AND MO E T YSELF DIS LAY,
S INING TO T E E FECT DAY.

C A LES WESLEY

KRISZTUS ÉG DICSŐ URA

KRISZTUS, ÉG DICSŐ URA,
 KRISZTUS, EGYEDÜLI FÉNY:
 VIADJ IGAZSÁGNAJA!
 GYÖZZ SÖTÉTSÉG ÉJJELÉN!
 JÖJJ EL, ÉGI KIKELET,
 TE AGYOGD BE SZÍVEMET!

SÖTÉT, BOÚS EGGELEM,
 CSAK TE NE AGYJ MAGAM A;
 BOLDOGSÁGOM NEM LELEM,
 VÁGYÓDOMI GALMAD A!
 FÉNYEDDEL A BETÖLTESZ,
 SZEMEM, SZÍVEM TIÉD LESZ!

LÁTOGASD MEG LELKEMET,
 BŰNÖM SÖTÉTSÉGBE ZÁ...
 ŰZD ITETLENSÉGEMET,
 JÁJÁT, GYÓGYÍTÓ SUGÁ!
 ÁDJ, S MIÉNK LESZ VÉGE
 ÖÖKLÉT VE ÖFÉNYE

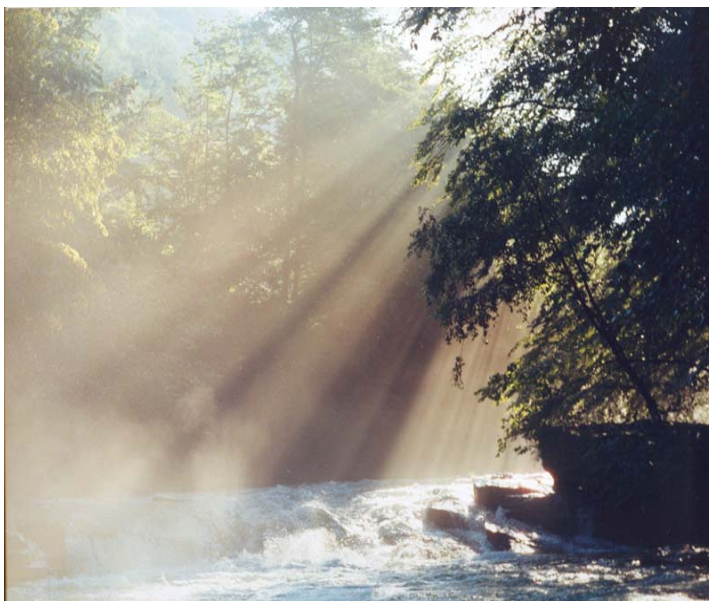
FODÍTOTTÁK:

ÓVÁT - EGYIÁON

KÖELÍDIA

D.SZENT ÉTE I ÉTE

VIG BENCE

JOHANN SEBASTIAN BACH: MÁTÉ-PASSIÓ

SOMFAI LÁSZLÓ

A Máté evangélista szövegére írt Bach-passiót sok-sok generáció óta olyan hír és tisztelet övezi, mint nagyon kevés más alkotást az európai művészetben. Johann Sebastian Bach talán legnagyobb szabású és legtökéletesebb alkotásának tartjuk: egy igazi közösségi téma és a magasrendű művészi kidolgozás soha nem volt egyensúlyát csodáljuk benne. Nehéz szólamaival, ritka hangszereivel szinte előadhatatlan partitúra – a teljes formájában 4 órányi és szellemileg kimerítő óriásmű – kezdettől emelkedett áhítatot váltott ki tolmácsolóból és hallgatóiból egyaránt. Partitúrája, mint a Biblia szövege, a befejezettség és a megfellebbezhetetlen hitelesség erejét sugározta. Mint amit csak egyféleképpen lehet olvasni és életre kelteni – ahogyan Bach maga dirigálta, életében egyetlenegyszer, 1729-ben a lipcsei Tamás-templomban: ahogyan azóta is újra meg újra megszólaltatjuk.

Egy 1740-es évekbeli szólamanyag sokat elárul a Bach rendelkezésére álló muzsikuskor létszámáról, az arányokról, az énekszerepek elosztásáról. Lényegében helytálló az az elképzelés, hogy szólamonként legfeljebb 3-3 énekes volt Bachnak (úgy, hogy a szólisták is közülük kerülnek ki), vagyis a 2 kórusos, 2 zenekaros Máté-passióban mintegy 24 énekes és maximum 34 hangszeres, tehát legfeljebb 60 zenész működött közre. Ennek ellenére nem egyetlen szólista-kvartett énekelte a szólókat, mint manapság szokásos, hanem a mű dramaturgiájának megfelelően mindkét kórusban minden hangfajban voltak szólisták (fiú-szopránok, falzettező férfi-altok, tenorok és basszisták).

Bach tulajdonképpen alkotómunkájáról úgyszólván semmit sem tudunk. Felkérésre írta? A János-passiónál szebbet-tökéletesebbet akart vele létrehozni? Egy 4 passiónyi ciklus tagjának szánta? Azt is inkább csak sejtjük, hogy a János-passió tanulságai alapján ezúttal Bach eleve másként akart hozzáfogni e szerkesztő-előkészítő munkához. Hogy ne kelljen ismét neki magának összeállítania a különféle forrásból származó szövegeket, icandert hívta segítségül állandó munkatársként. A tervező, a „dramaturg” persze ezúttal is Bach volt. Ő döntött úgy, hogy nem íratja újra, nem szedeti versbe és korszerű nyelvezetbe Máté evangéliumi szövegét, hanem az evangélista elbeszélését (a narratiót), a szereplő személyek beszédét és a tömeg közbekiáltásait Máté szavai szerint a német Bibliából veszi; ez a próza a Máté-passió szövegének egyik stílusrétege. A második szöveg-réteg a szemlélődő részek közé illesztett német korálok ugyancsak veretes szövege. Végül a Bach irányítása alatt dolgozó icander verselése adja a szöveg harmadik rétegét.

A bibliai elbeszélést megállító úgynevezett szemlélődések – a icander-szövegre írt áriák, a korálok száma, időtartama, súlya a Máté-passióban jóval nagyobb, mint a János-passióban volt. És mivel Máté evangélista eleve epikusabb részletességgel adja elő Krisztus szenvedésének történetét, ezért az a benyomásunk, hogy Bach János-passiója drámaibb, mint a Máté – és ebben feltétlenül felülmúlja a későbbi kompozíciót.

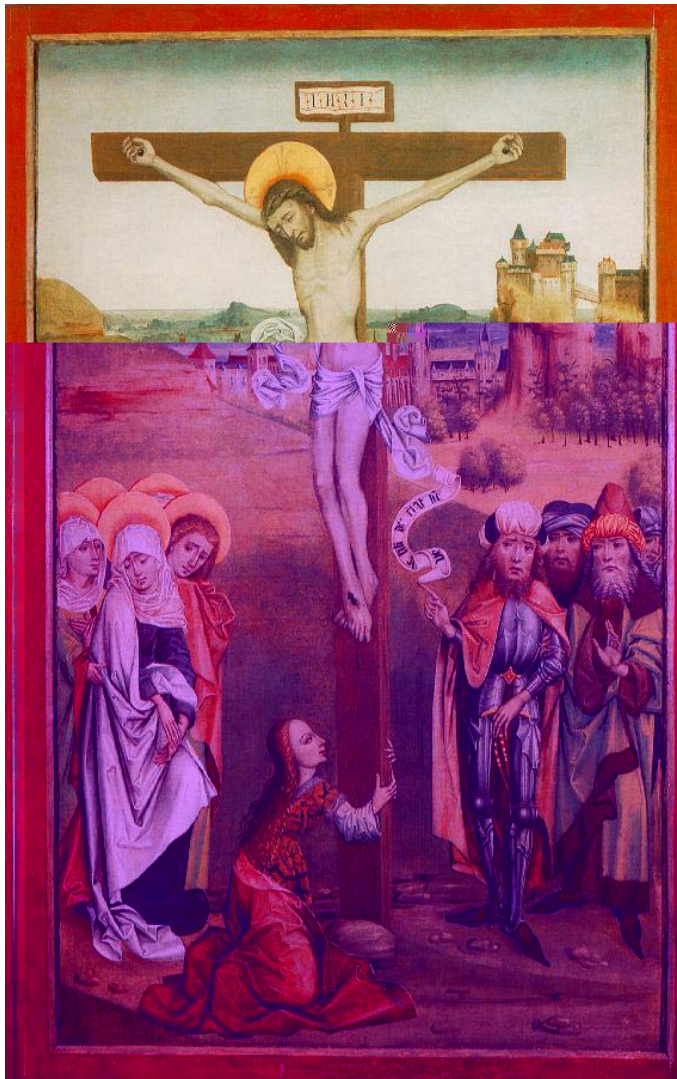
A Máté-passió drámai szimultánjai elsősorban a sajátos kétkórusos technikán alapulnak. Maga a két- vagy több-kórusos felállítás és az abból keletkező remek térhatás több évszázada hagyomány volt az európai zenében; Bach korában melleleg divatjamúltnak számított. Ő azonban nem pusztán az akusztikai és a szín-érték miatt választotta a 2-kórus, 2-hangszeregyüttes, 2-szólistagárda, 2-kontinuó-csoport ilyen következetes szétválasztását, hanem

kifejezetten dramaturgiai okokból. Az I. kórushoz tartozik az Evangélista, Jézus és az összes fontos bibliai szereplő; ha az első kórus vagy a karból kiváló szólóénekes énekel, többnyire Sion leányait jelképezi, így jelzi a szövegkönyve is. A szembenálló II. kórus általában „A hívők”-nek ad hangot – reflektál, kommentál; a narratívát előadó részekben csak a két hamis tanú énekel a II. kórusból.

A Máté-passió szöveg-zene összefüggéseinek, dramaturgiai telitalálatainak nem mondható tolakodónak. A szöveg pontos követése, a többszöri meghallgatás, esetleg egy részletes műismertetés kell ahhoz, hogy felfigyeljünk a részletekre.

A Máté-passió üzenetében mind jobban elmélyedni, a szó és a zene kapcsolatából mind többet felfedezni, a hangjegyek mögé rejtett gondolatokat mind tisztábban érteni: egy élet programja.

Az itt közölt írás a Bartók Rádió A hét zeneműve című műsorában 2004. április 4-én felolvasott előadás rövidített változata.

PILISCSABA 2007 – VÉLEMÉNYEK

ÖSSZEGYŰJTÖTTE: SZTUKAI GÉZÁ ÉS KÁLDY A. LÁSZLÓ

„Ez volt az első ifis táborom, és úgy érzem, hogy nem az utolsó. Nagyon jól éreztem magam. Főleg az együtt zenélések, a beszélgetések, a teaház, és az összes program tetszett, de ami a legjobb volt, hogy rengeteg dolgot kaptam, erőt, szeretetet, rengeteg új barátot, és aminek a legjobban örültem, hogy a tábor végére sokkal nyitottabb lettem. Amikor hazértünk és meséltem anyuéknak, azt mondta anyum, hogy ha fel lehet nőni 2 nap alatt, akkor én felnőttem 2 nap alatt. Ez azt jelenti, hogy rengeteget változtam és pozitív irányba. Köszönök mindent azoknak, akik ott voltak.”

„A kaja jobb volt a tavalyinál, a programok jók voltak, jó volt a társaság, kevesebben is voltunk, nem volt olyan zsúfolt”

„Nagyon jól éreztem magam. Nagyon tetszett a szombat esti imádság, amikor az ifjúságokért imádkoztunk”

„NAGYON JÓL ÉRZEM MAGAM, MOST VOLTAM MÁSODJÁRA, ÉS SOKKAL TÖBBET KAPAM MINT AMIENY ELŐZŐSZOMBATON. NAGYON SOKAT TANULTAM. ÚGY ÉRZEM, HOGY A KISCOPORTOS BESZÉLGETÉSEKEN NAGYON SOKAT ÉRZEM. OLYAN DOLGOKRA JÖTTEM EL, OLYAN SEGÍTSÉGEKET KAPAM, AMIVEL MAGAMAT IS JOBBAN MEGISMEREM.”

„Nagyon tartalmas volt a hétvége. Kovács Géza előadása nagyon tetszett. És a kiscsoportos beszélgetések is jók voltak”

„Nagyon jól éreztem magamat és köszönöm, hogy itt lehettem közöttetek.”

„Őszintén szólva nekem nem tetszettek az előadások”

„SAJNÁLOM, HOGY KÉSVE ÉRTEM ODA ÉS ÍGY LEHETTEM AZ ELEJÉN, DE AZÉRT VOLTAK SZÍVEZŐ SZÓLÓ DOLGOK IS.”

„Az elején pocskul éreztem magam a végén tök jól. A kettő között meg óriási kérdőjelek lógtak a fejem felett.”

„Nagyon jó volt a katolikus zenekar. Jó szövegeik voltak, csendes zene... Ez úgy nálunk nem mindig van meg. Kovács Géza más hangvételt képviselt, mint például egy lelkész, és ez nagyon jó volt, mert más szempontból világított rá dolgokra, mint egy laikus. A beszélgetések nagyon sokat jelentettek, a kiscsoportos beszélgetések is és a szombat esti fórumbeszélgetés, ami átment egy spontán imakörbe. Egymásért imádkoztunk. Nagyon rég volt ilyen és több kellene.”

„Nem éreztem jól magam. Először voltam itt és senki oda nem jött volna hozzám beszélgetni”

„JÓ VOLT A SZÁLLÁS SOK MINDENKIVEL TUDTAM BESZÉLGETNI, ÉS JÁTSZANI. TALÁN KICSIT TÖBB SZABADIDŐT KELLETT VOLNA HAGYNI, VAGY TÖBB KÖZÖS ÖRÖMÖT CSINÁLNI.”

„Nekem az tetszett a legjobban ezen a hétvégén, hogy élet volt az énekekben és a dicsőítésben. És valóban úgy éreztem, hogy szívből szól. És ez most sokat jelentett.”

„Nagyon tetszett a fórumbeszélgetés és az azt követő imádkozás. Tetszett a dicsőítés, köszi, hogy bevettetek. Jó volt mindenkivel találkozni.”

„Piliscsabán nagyon jól éreztem magam. Nagyon tetszettek az előadások, nagyon tetszettek a dicsőítések, és a tegnapi esti Imperfektum koncert hangulata és a kis amplag jellege. Tetszett az utána lévő közös dicsőítés is. Nagy hatással volt a közösségi együttlétre.”

„EGY ÁTLAGOS ILISCSABA VOLT.”

Drága a tábor. Ez volt talán a legfőbb oka, hogy nem mentem el. Szerettem volna, ha a testvérem is eljön, de ez az összeg nem “fiataloknak” való. Mástól is ezt hallottam fő okként. Ami még „távol tartott” idén az ifi hétvégétől, az az volt, hogy egyre csökken az én korosztályom a gyüliken belül. Szuper társaság a tizenéveseké is, de egy harmincon túli fiatal-felnőtt már más társaságra (is) vágyik...

Egy baptista bartom beszámolóit örömmel hallgatom, hogy az éves békési konfijukra 600-an mentek el, örültem s egyszerre szomorkodtam saját egyházamra gondolva... Talán alig 60-an voltunk... Miért? Muszáj változtatni...

Én már évek óta legfeljebb fél napot voltam... Hát egyszerűen nincs 600 ember, aki eljöjjön, nem? És nem hiszem, hogy jövőre 60-ból 600 lesz, persze bár úgy lenne. Vagy pont ez szomorít téged?

AZ, OGY D ÁGA-E, NE ÉZ KÉ DÉS, ME T NYILVÁN NEM TELJESEN EGYFO MA TÁ SADALMI ÉTEGEKBŐL É KEZTEK, VÁLTOZÓ, KINEK MI D ÁGA; TOVÁBBÁ EGYIKNEK KIFIZETIK A SZÜLEI, MÁSIKNAK MEG NEM.

ELYI IFI-SZINTEN LE ETNE „KIEGYENLÍTÉST” CSINÁLNI, NEM TELJESEN EGYENLŐEN MEGOSZTANI EGYMÁS KÖZT A KÖLTSÉGET (AKINEK VAN LE ETŐSÉGE, OZZÁJÁ UL ATA TÖBBIEKÉ EZ).

Szerintem is drága kicsit. És egy ezzel összefüggő kérdés: nem tudom nem lenne-e megoldható a zsolcaiak támogatása? Nagyon-nagyon egyoldalúak nélkülük ezek a táborok azt hiszem! Ennek az egyháznak kincsei Ők! És ha jól csalódom csak ketten voltak (Melinda, aki meg „félíg” nem is zsolcai és a tesója)! Ezen is jó lenne változtatni, kidolgozni egy koncepciót! (Esetleg legyen közel a tábor/hétféve Miskolchoz! Aki jönni akar úgyis kifizeti, a zsolcaiaknak meg nagy/hatalmas segítség! Gondolom a miskolci ifi külön is támogatná az ötletet...)

A Á BESZÉD FOLYTAT ATÓ, VÉLEMÉNYETEKET VÁ JUK A MIX ONLA FÓ UMÁN: TT ://MIX.METHODISTA. U

LELKÉSEINK INDULÁSA

„TE AZ ENYÉM VAGY, ÉN HÍVTALAK...”

GYU KÓJÓZSEF

1952 júl.22-én láttam meg a napvilágot Miskolcon, a család harmadik élő gyermekeként. Szegényes környezetben, de megelégedve a kevéssel éltünk egy Kistokaj nevű faluban. Nővérem 14, bátyám aki a háború alatt született 8 évvel volt idősebb nálam, én voltam a „domó” mint utolsó gyerek.

Már gyermekkoromban kapcsolatba kerültem a vallásos dolgokkal. Édesanyám megtérése után a methodista gyülekezetbe járt és minket, gyerekeket is vitt magával. Szívesen mentünk, mert volt egy kedves „irkó nénye”, aki szép történeteket mesélt a bibliából. Később már a barátaim kötöttek a gyülekezetbe, a közös programok focijátások, kirándulások, ünnepi alkalommal a színjátászás, stb. Voltak serdülő csendesnapok is, amire mindig szívesen mentem. Jó buli volt, együtt utaztunk Szegedre, Dombóvára és az egyház más gyülekezeteibe.

Mindig sok élménnyel tértem haza. Szegedről egyik alkalommal úgy jöttem haza, hogy „megtértem”, de magam sem tudtam mi az. Otthon elmeséltem édesanyámnak, ő örült neki, de semmi tudatos változás nem történt legalább is így emlékszem. Édesanyám kedves kérései, figyelmeztetései, alkalmankénti fenyegetései mindig jó hatásúak voltak, de nem maradandóak. Iskolai tanulmányaim nem voltak fényesek. Egy szegényebb rétegbe tartoztam és ez mély nyomot hagyott bennem. Akkor nem értettem, de ma látom ennek előnyeit. A szociális helyzetem és a tanulmányi eredményeim meghatározták a további életutamat. Ekkor még nem tudtam, hogy nekem van egy születésem előtti kiválasztatásom. Ugyanis az orvosi szakvélemény szerint nekem nem lett volna szabad megszületnem. – vagy a mama, vagy a baba – volt a dilemma.

ittben járó édesanyám döntött: „Az Úr adta, Ő elveheti, de ha megszületik, akkor legyen a Te szolgád.”

Tizennyolc évesen tudatosan döntöttem Jézus Krisztus mellett, nem sokkal később megérkezett az Úrtól a behívó a közzé. Ezt közöltem édesanyámmal, aki sírva közölte velem: „Tudtam”; és elmondta nekem születésem fent említett történetét. Tűz égett bennem és ez sok örömet adott és jó volt szolgálni a zsolcai, majd a helyőcsabai cigány tanyákon a gyerekek és a felnőttek között. Nagy élmény volt, hogy lelkészem „János bácsi” (Szuhánszki János. – A főszerk.) megbízott bennem. Jó volt a többi fiatait is hívni és együtt menni, szolgálni az Úrnak. Ma, visszatekintve úgy látom nagy merészség volt, de a tűz égett és mi nem féltünk semmitől.

Az Úr behívója számomra a lehetetlen elérése volt, hisz tudatába voltam képességeimnek, alkalmatlanságomnak, amelyeket rám ragasztott címkékből, sikertelenségeimből láttam, illetve magam is összehasonlítottam magamat a „fiúkkal”.

De az Úr mindig arra biztatott, „te az Enyém vagy, Én hívtalak, és Én majd megmutatom, ha Nékem engedelmessz...” Nem volt könnyű, sok buktatón és sok erőfeletti úton járatott, örömök és szomorúságok között, szembesített hűtlenségeimmel, de mindig megerősített abban: „Te az Enyém vagy...!”

Ma több mint harminc éve már, hogy behívóját elfogadtam. Minden megpróbáltatás és minden nehézség ellenére sem bántam meg, hogy mellette döntöttem. Eddigi életem tapasztalatait összegezve hálás vagyok, hogy Ő kiválasztott és be is teljesítette rajtam ígéreteit. Nagy nyereség Jézusnak szolgálni és lelkeket menteni Isten országa számára. Csak így érdemes élni. Dicsőség Neki mindenért!

A ILISCSABAI TÉLI IFIN SZU ÁNSZKY TIMI EGY ÚJ ÖTLETTEL ÁLLT ELŐ: ÚJSÁGUNKBAN ENDSZE ESEN KÖZÖL ETNÉNK IDEGENNYELVŰ Á ÍTATOKAT, AMELYEK AMELLETT, OGY LELKI „ELEDELŰL” IS SZOLGÁLNAK, EGYÜTTAL A „NYELVEKEN SZÓLÁS” ADOMÁNYÁT IS MÉLYÍT ETIK A KEDVES OLVASÓKBAN. AZ ÖTLETET SZE KESZTŐSÉGÜNK Ö ÖMMEL FOGADTA, A OVATOT EZENNEL ÜNNE ÉLYESEN BEINDÍTJUK. AZ ÚT AVALÓKAT NÉMET ÉS ANGOL NYELVEN A *TIME KEEPER*. 2007 *DER PRAKTISCHE MINI-TIMER MIT DER BIBEL...* NA TÁ BÓL ÉS A *DEVOZINE [FOR TEENS + BY TEENS] DEVOTIONAL LIFESTYLE MAGAZINE* -BÓL VÁLOGATJUK.

NEMZETKÖZI EGY ÁZKÉNT, A UNITED MET ODIST C U C ÉSZEKÉNT, EGY SVÁJCI ŰS ÖKSÉGBEN, BENNE 14 O SZÁGGAL ÉS 20 KÜLÖNBÖZŐ NYELVVEL KÜLÖNÖSEN FONTOS KA BANTA TANUNK NYELVTUDÁSUNKAT. A KÜLFÖLDI TESTVÉ GYÜLEKEZETEKET, NEMZETKÖZI TALÁLKOZÓKAT, KONFE ENCIÁKAT LÁTOGATVA TALÁN VALAMENNYIEN TUDJÁTOK MICSODA ASZONNAL BÍ A NYELVTUDÁS! ÍGY ÁT GYAKO LÁS A FEL! ALLES GUTE! BEST WIS ES! (A FŐSZE K.)

ast du auch einmal davon geträumt, plötzlich reich zu sein?

Mit einem Schlag nicht mehr rechnen müssen, was du kaufen kannst und wofür das Geld noch reicht. So erlebte es Claus: Er ist Arbeiter in einer Baufirma. Aus Gewohnheit spielt er Lotto. Mehr alsobby, als in Erwartung eines Gewinns. Doch eines Tages traut er seines Ohren kaum. Seine Zahlen sind gezogen. und 1,6 Millionen gehören ihm! Jetzt beginnt das Leben erst richtig: Sofort kündigt er Seine Stelle. Wozu arbeiten, wenn doch genug Kohle da ist. Seine kleine Mietwohnung ist nichts für eine Millionär. Ein Traumhaus will er sich bauen! Natürlich nicht für das ganze Geld. Einiges legt er an. fiffige Berater lassen ihn in sichere Immobilien investieren. Dazu erhöht er seine Einsätze im Lotto. Vielleicht hat er ja noch einmal Glück.

Aber das Gegenteil passiert. Die Baufirma macht pleite, als sein aus halb fertig ist. Die immobilienanlagen erweisen sich als wertlos und die Glücksspieleinsätze sind futsch. Nach nur sechs Jahren steht er mit leeren änden da. Nun beginnt er seinen aufwändigen Lebensstil aus Einbrüchen zu finanzieren – bis die olizei ihn schnappt.

Claus ist kein Einzelfall. Untersuchungen zeigen, dass sehr viele Lottomillionäre eine tragisches Ende nehmen. Warum? Weil auch großer eichtum die menschlichen Bedürfnisse nicht stillen kann. Wohl für eine Zeit die äußeren, aber nie die inneren. Die tiefe Sehnsucht jedes Menschen nach uhe des Gewissens ist nicht mit Geld zu stillen. Keine einzige deiner Sünden kannst du durch Geld ungeschehen machen. Frieden und Vergebung bekommst du nur durch Jesus Christus, der sich selbst gab als Lösegeld für viele.

„Denn die Geldliebe ist eine Wurzel alles Bösen, welcher nachstrebend einige... sich selbst mit vielen Schmerzen durchbohrt haben.” (1. Timotheus 6, 10)

Betrayal can be devastating. Being betrayed is like being told that

you are not good enough to deserve respect. On a recent trip to South Africa, I met with a support group for women who had IV/AIDS. Many of them felt betrayed in one way or another. Some felt betrayed by their family or friends, who treated them differently after the disease was discovered. Others felt betrayed by their own actions. Most felt betrayed by a society that looks down on them because of their illness.

Just because people have IV/AIDS does not mean they deserve to be shunned or mistreated. As Christians, we are called to recognize and value the significance of every single person on earth. We can do so much to reverse feelings of betrayal simply by loving people.

„A despairing man should have the devotion of his friends,... But my brothers are as undependable as intermittent streams,... that cease to flow in the dry season, and in the heat vanish from their channels.” (Job 6:14-17)

VASÁRNAP A FELTÁMADÁS ÜNNEPE

KELETEN ÉS NYUGATON

BÓNA ZOLTÁN, A MAGYARORSZÁGI EGYZHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSÁNAK FŐTITKÁRA

Évtizedenként egyszer-egyszer adatik meg, hogy a húsvét ünnepe a keleti és a nyugati egyházi naptár szerint egybeesik. E jeles és ritka években ünneplik ugyanazon a vasárnapon a keleti és a nyugati keresztyén egyházak hívei a Feltámadás titkát, csodáját és az arra épülő reménységet.

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsában évtizedek óta együtt munkálják a krisztushívők egységét – Krisztus főpapi, búcsúimája szerint – a nyugati és a keleti hagyományú egyházak. Ebben az esztendőben, húsvéthoz közeledve az Elnökség az alábbi ortodox imádsággal emlékezik meg az ünnep naptári egybeeséséről, s arra buzdítja tagegyházainak gyülekezeteit, hogy húsvéti imádságaikban Krisztus népének egységét erre való megemlékezéssel maguk is munkálják.

Az ezévi naptári egybeesés ugyanakkor erősítsen meg bennünket abban a tudatban, hogy minden vasárnapon az Úr feltámadására, az élet győzelmére emlékezünk, húsvétot ünnepelünk. Ezzel a hittel szenteljük meg az esztendő minden vasárnapját, s ezzel a hittel óvjuk minden vasárnap szentségét keleten és nyugaton.

Látván Krisztus feltámadását, hódoljunk szent Urunk Jézus előtt, aki egyedül bűn nélkül való. Kereszted előtt hódolunk, Krisztus, és a Te szent feltámadásodat magasztaljuk és dicsőítjük. Mert Te vagy a mi Istenünk, és Rajtad kívül mást nem ismerünk, a Te nevedet szólítjuk.

Jertek, minden hívők, hódoljunk Krisztus szent feltámadásának, mert íme, a kereszt által öröm szállt az egész világra. Mindenkor áldva az Urat, dicsőítjük az Ő feltámadását, mert eltűrve érettünk a keresztet, halállal megtörte a halált. Ámen.

MIX – A METHODISTA IFJÚSÁGI KÖZÖSSÉGEK SZÖVETSÉGÉNEK HAVILAPJA

FŐSZEKESZTŐ: KALEDA A. LÁSZLÓ • OVATSZEKESZTŐK: SZABÓ MARIANN – NAGYVILÁG, SZTUKAI GEORGINA – LAZÁR, ÖLUNKSZÓLVÁ, SZUÁNSZKY ÁGNES – IODALOM, OSÓSKISZTINA – TUMIX, GYUKÓDONÁT – AOSÓ, KALEDA-TÖMŐ IBOGLÁKA – ZENE, LAKATOSJUDIT – MÚLT-KO • SZEKESZTŐSÉG: 1032 BUDAEST, KISCÉLLI UTCA 73. • TELEFON: 06-20/824-8379 • E-MAIL: MIXUJSAG@MIX.METHODISTA.U • AZÚJSÁGONLAIJA: TT://MIX.METHODISTA.U/MIXUJSAG • MEGJELNIK: SZETEMBE TÖLJÚNIUSIG ÉVENTE TÍZALKALOMMAL. • ELŐFIZETÉS: AÓZSASZÍN BELFÖLDIÓSTAUTALVÁNYON A FŐSZEKESZTŐ NEVÉRE ÉS A BUDAESTI CÍMEFÉLÉVE 1000 FÓINTÉ, EGYÉVE 2000 FÓINTÉ!